

הדילמה: להכות בחיזבאללה או למקד את כל הכוח באיראן ?

written by מאיר בן שבת | 02.03.2026

כל מטוס קרב שתוקף בלבנון הוא מטוס אחד פחות בהתקפה על איראן ☹️ זוהי תמציתה של הדילמה שמונחת לפתחה של הצמרת המדינית-ביטחונית בישראל. מצד אחד ☹️ הצטרפות חיזבאללה למערכה מספקת לישראל את ההזדמנות שהיא ציפתה לה מול ארגון הטרור השיעי.

מצד שני, ההזדמנות הגדולה יותר שלפתחנו, היא המלחמה המשותפת עם ארה"ב נגד איראן שהיא גם המממנת את חיזבאללה. כל עוד מלחמה זו מתנהלת, כל משאב שילקח ממנה, עלול להיות מבוזבז על משימה פחות חשובה או שניתנת לדחייה. זה בדיוק מה שאיראן רוצה להשיג באמצעות פתיחה של חזיתות נוספות.

מומלץ להמשיך למקד את עיקר המאמץ ההתקפי-האווירי באיראן, כדי לגרוע מהיכולות האסטרטגיות שבידי המשטר ולקרב אותו אל קצו. לגבי חיזבאללה ☹️ לפי שעה יש להסתפק בתקיפת מטרות איכות או במענים אחרים, עד שנתפנה לגבות ממנו את מלוא המחיר.

היכן אנו עומדים במלחמה מול איראן?

מאזן הביניים של המלחמה נוטה באופן מובהק ובכל התחומים לרעתה של איראן, אך עוד לא מבטיח את נפילת המשטר ועדיין משאיר בידיה יכולות צבאיות אסטרטגיות .

מצדה של איראן: ☹️ במערכה זו היא איבדה את מעט הכבוד שנשאר לה אחרי "מלחמת 12 הימים", חטפה התקפת פתע למרות שהיתה דרוכה למלחמה, איבדה את מנהיגה העליון, חלק גדול מהנהגתה הפוליטית והביטחונית וחלק ממדעני הטילים, קלקלה את יחסיה עם מדינות האזור, איבדה את תמיכתם הפעילה של רוב אירגוני-הפרוקסי וממשיכה לאבד עוד ועוד נכסים אסטרטגיים, צבאיים, תשתיתיים ומשטריים, כשהפעם נוספת לכך קריאת תיגר ברורה, מבית ומחוץ, נגד המשך קיומו של המשטר.

ישראל לעומתה הפגינה פעם נוספת את עוצמתה ☹️ שילוב של מודיעין-אוויר-אש-הגנה אווירית ותיאום מדיני וצבאי ישראל-אמריקני, הוכיחה את יכולתה להיות חוד החנית של ארה"ב באזור כולו, שידרה מסר של נחישות ונכונות ללכת על כל הקופה.

השורה הארוכה של ההישגים הישראליים כוללת את השותפות והתיאום עם ארה"ב, שאפשרו את האופרציה הצבאית המורכבת, ברמת ביצוע גבוהה מאוד, תוך שמירת מעטה הסודיות ותוך הבטחת מעטפת הגנה אזורית, מכת הפתיחה שחיסלה את המנהיג העליון ואת הצמרת הביטחונית, השגת העליונות האווירית במרחב טהראן, הפגיעה הנרחבת במערך הפיקוד

והשליטה, במוסדות המשטר ואפילו במטות מקומיים ואזוריים של משטרת הדיכוי ומעטפת ההגנה על העורף בישראל: לצערנו ספגנו אבדות, וכל הרוג הוא עולם מלא, אבל עדיין שיעור היירוטים הגבוה בשילוב עם הפגיעות במשגרים ובטילים גרע מאוד מהאפקטיביות של השימוש בנשק הזה על ידי האויב. שליטת חיל האוויר יחד עם הפגיעה במערכי הפיקוד באיראן הציבה לו קשיים ואתגרים בניהול האש נגד ישראל.

לכל ההישגים הללו יש להוסיף את הביצועים המשמעותיים של צבא ארה"ב שבנוסף לניהול ולתיאום האזורי, תקף יותר מ-1000 מטרות של מרכזי כוח משמעותיים באיראן: אתרים תת-קרקעיים, מרכזי פיקוד ובקרה, מטות משמרות המהפכה, מטה כוחות החלל של משמרות המהפכה, מערכות הגנה אווירית משולבות, אתרי טילים בליסטיים, אתרי טילים נגד ספינות וכן כלי שייט של הצי הימי האיראני שלפגיעה בו חשיבות רבה ביכולת להפקיע מידי איראן את כלי משמעותי שבו השתמשה לאיום על מדינות האזור ועל רציפות הסחר העולמי.

אחר כל זאת נכון להדגיש. אנו רק באמצע הדרך ולא בסופה. לאורך שנות-קיומו ובמיוחד במלחמה עם עיראק הראה המשטר האיראני אורך נשימה ויכולת עמידות גבוהה. סבלנות היא מוצר בסיסי בארגז הכלים שלו. לכן, עלינו להישמר מזחיחות ומאופוריה.

לפנינו הזדמנות חסרת תקדים לחולל שינוי יסודי בעל השפעה דרמטית על האזור כולו וגם על עיצובם של הסדר העולמי ושל כללי המשחק במערכת הבינלאומית. נכון למצות את ההזדמנות הזו עד תום. לא להתפתות לקריאות להפסקת אש או לשיחות סרק מדיניות!

פורסם בישראל היום, בתאריך 02 במרץ 2026.